

GALBRAITH JOHN KENNETH

Abstrakt:

John Kenneth Galbraith byl vlivný kanadsko-americký ekonom. Byl zastáncem keynesiánství, institucionalismu, pokrokovosti a vůdčí osobností amerického liberalismu dvacátého století. Jeho knihy o ekonomických tématech se v padesátých a šedesátých letech minulého století staly bestsellery. Byl to velmi plodný autor. Napsal více jak čtyřicet knih a více než tisíc článků na různá témata. Mezi jeho nejslavnější práce patří trilogie o ekonomice Americký Kapitalismus - Koncepce vyvažující síly (*American Capitalism - The Concept of Countervailing 1952*), *Společnost hojnosti (Affluent Society 1958)* a *Nový industriální stát (The New Industrial State 1967)*. Po mnoho let vyučoval na Harvardské univerzitě. Byl velmi činný v politice a poradcem Franklina D. Roosevelta, Harryho S. Trumana, Johna F. Kennedyho a Lyndona B. Johnsona. Mimo jiné sloužil jako americký velvyslanec v Indii. Byl jedním z mála, kteří obdrželi dvakrát Prezidentské vyznamenání za svobodu (*Presidential Medal of Freedom*), první od prezidenta Trumana (1946) a druhé od prezidenta Billa Clintona (2000).

Klíčová slova:

Blahobyť, koncepce vyvažující síly, korporace, společnost, technostruktura, teorie konvergence

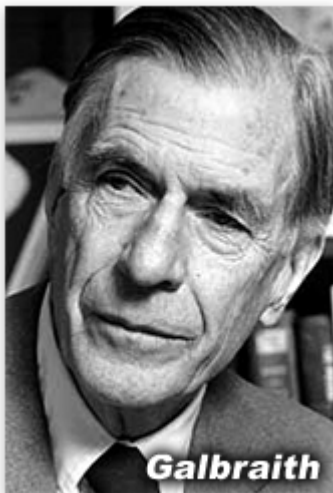
Key words:

Affluence, Corporation, Society, The concept of countervailing power, Technostructure, Theory of Convergence

Names:

Friedman M., Keynes J. M., Robinson J., Veblen T.

Biografie

John Kenneth Galbraith se narodil 15. října 1908 v Ontariu v Kanadě kanadské rodině skotského původu. Otec William Archibald Galbraith byl farmář a školní učitel. Jeho matka Sarah Catherine Kendall působila v politice. Oba jeho rodiče byli ve dvacátých letech minulého století stoupenci Spojených farmářů z Ontaria (*The United Farmers of Ontario*). Nejprve studoval zemědělství, promoval na vysoké škole v Ontariu (tehdy spojené s Torontskou univerzitou, nyní s Univerzitou v Guelphu) v roce 1931 s titulem B.Sc a později obdržel M.Sc (1933) a Ph.D za studium zemědělské ekonomiky na Univerzitě Berkeley v Kalifornii. V roce 1934 se stal učitel na Harvardské univerzitě. V roce 1937 dostal americké občanství (v době, kdy Amerika ani Kanada neumožňovala dvojí občanství), přesto byl respektovaný jeho rodnou zemí do konce života a často bylo poukazováno na jeho kanadské počátky.

Ve stejném roce navázal léta trvající členství na Cambridgské univerzitě v Anglii. Zde byl ovlivněn Johnem Maynardem Keynesem. V letech 1934 až 1939 občas vyučoval na Harvardu. V roce 1939 a 1940 vyučoval na Princetonu. A od roku 1943 do 1948 pracoval jako redaktor magazínu *Fortune*. V roce 1949 byl jmenován profesorem ekonomie na Harvardu.

Během druhé světové války byl jako státní zaměstnanec *US Office for Price Administration* pověřený udržení inflace způsobené válečným programem. Ačkoli byl toho času málo doceněn, jeho skutečná moc, kterou ovládal v této pozici, byla tak ohromná, že sám později

žertoval, že zbytek jeho kariéry šel z kopce. Na konci války byl požádán, aby se stal jedním z vůdců strategického bombardovacího dozoru (*Strategic Bombing Surveys*) nad Evropou a Japonskem. Tyto zprávy ukončily výdaje, které převážily nad očekávanými výnosy a omezily tak bombardování vůči Německu. Ale válka proti Japonsku se ukázala úspěšnou v bombardování a to vyvolalo dodatečné financování a vytvoření nezávislého Amerického vojenského letectva AAF (*American Air Force*). Po válce se stal poradcem poválečné správy Německa a Japonska.

V době, kdy byl poradcem prezidenta Johna F. Kennedyho, byl jmenován americkým velvyslancem pro Indii (1961 - 1963). Stal se důvěrným přítelem předsedy vlády Jawaharlala Nehrua a radil indické vládě v ekonomických záležitostech. Krutě kritizoval Louise Mountbattena, posledního vicekrále britské vlády, a Mountbattenovu pasivní roli při rozdělení Indie v roce 1947 a krvavé rozdělení Pandžábu a Bengálska. V Indii pomáhal založit jeden z prvních oborů informatiky (Indický Institut Technologie v Kanpuru, Uttar Pradesh). Dokonce i po odstoupení z funkce zůstal příznivcem Indie a každý rok na den promoce připravoval oběd pro indické studenty na Harvardu.

V roce 1972 sloužil jako prezident Americké ekonomické asociace (*American Economic Association*).

Jako jeden z mála lidí získal dvakrát Prezidentskou medaili za podporu svobody (Presidential Medal of Freedom). V roce 2010 se stal prvním ekonomem, jehož práce jsou obsaženy v prestižní sérii Library of America.

17. září 1937 se oženil s Catherine Merriam Atwater, se kterou se seznámil jako se studentkou. Bydleli v Cambridge, Massachusetts a letní sídlo měli v Newfane, Vermont. Měli čtyři syny. J.Alan Galbraith je partnerem v přední Washingtonské právní kanceláře Williams a Connolly. Douglas Galbraith zemřel v dětství na leukémii. Peter W. Galbraith byl americkým diplomatem a sloužil jako velvyslanec v Chorvatsku, je velice publikovaným komentátorem pro americkou zahraniční politiku - zejména pro Balkán a Střední východ. James K. Galbraith je předním ekonomem na Univerzitě v Texasu.

John Kenneth Galbraith zemřel 29. dubna 2006 v Cambridge (Massachusetts, USA) v úctyhodném věku 97 let po dvoutýdenním pobytu v nemocnici.

(převzato z *Wikipedia, The Free Encyclopedia* [online].)

Strukturovaný životopis

1908 - narozen 15. října v Iona Station, Ontario, Kanada

1931 - dosažení bakalářského titulu na univerzitě v Torontu

1933 - dosažení inženýrského titulu na univerzitě v Kalifornii

1934 - dosažení titulu Ph.D. na univerzitě v Kalifornii

1934-1939 - učitel a vychovatel na Harvardu

1937 - obdržel americké občanství

1937 - oženil se s Catherinou "Kitty" Merriam Atwaterovou

1937-1938 - postgraduální práce na univerzitě v Cambridgi

1939-1942 - odborný asistent ekonomiky na Univerzitě v Princetonu

1940-1942 - ekonomický poradce národní obrany

1941-1942 - zvláštní správce pro cenové oddělení v Úřadu pro správu cen

1942-1943 - vedoucí Úřadu pro správu cen

1943-1948 - člen vydavatelů časopisu Fortune

1945 - ředitel Amerického strategického bombardovacího průzkumu (dozoru)

1948 - přijímá prezidentskou medaili za svobodu od prezidenta Trumana, je to nejvyšší civilní vyznamenání

1948-1949 - přednášející na Harvardu

1949 - dosažení titulu profesor na Harvardu

1952 - vydává Americký kapitalismus (American Capitalism) a Teorii cenové kontroly (A Theory of Price Control)
1954 - vydává Velký krach (The Great Crash)
1955 - vydává Ekonomie a umění diskuse (Economics and the Art of Controversy)
1958 - vydává Společnost hojnosti (The Affluent Society)
1959 - získává ocenění Palula M. Warburga za ekonomie na Harvardu
1960 - vydává Liberální doba (The Liberal Hour)
1961-1963 - velvyslanec pro Indii
1967 - vydává Nový industriální stát (The New Industrial State)
1967-1968 - předseda Američanů pro demokracii
1968 - vydává Triumf (The Triumph) jako bestseller
1972 - prezident Amerického ekonomického sdružení
1973 - vydává Ekonomika a veřejné cíle (Economics and the Public Purpose)
1975 - odchází z Harvardu a stává se profesorem v důchodu
1977 - vydává Věk nejistoty (The Age of Uncertainty)
1982 - zvolen do Americké akademie umění a literatury
1990 - vydává druhý román Tenuredský profesor (A Tenured Professor)
1996 - vydává Dobrá společnost (The Good Society)
2000 - obdržel prezidentskou medaili za svobodu od prezidenta Clintona
2004 - publikuje Ekonomika nevinného podvodu (The Economics of Innocent Fraud)
2005 - Richard Parker publikuje životopis John Kenneth Galbraith: Jeho život, jeho politika, jeho ekonomie (His Life, His Politics, His Economics)
2006 - Umírá 29. dubna v Cambridgi ve věku 97 let
(převzato z *Harvard University Gazette* [online].)

Ekonom nebo ekonomický popularizátor?

Lze položit otázku, zda byl Galbraith ekonomem (ve smyslu ekonomické vědy), či zda byl „pouhým“ ekonomickým popularizátorem. Milton Friedman se o něm vyjádřil jako o „rádoby-ekonomovi“, protože Galbraith nepoužíval metodologické postupy obvyklé v ekonomické vědě. Nevytvářel teoretické modely (*testable models*), které lze empiricky testovat na datech, jak se to žádá v moderní ekonomické profesi. Namísto toho psal knížky, v nichž čtenářům předkládal své nekonvenční a řekněme dokonce provokující pohledy na moderní společnost. Psal je stylem líbivým a srozumitelným i laikům, stylem, který lze označit jako „*storytelling*“.

(převzato z HOLMAN, R. (2006): *John Kenneth Galbraith – falešný prorok*)

Institucionalista nebo Keynesiánec?

I když se Galbraith sám za institucionalistu či neoinstitucionalistu, jak bývá soudobá verze amerického institucionalismu často označována, nepovažoval a hlásil se spíše ke keynesovské ekonomii, bývá rovněž označován za nejznámějšího amerického institucionalistu po II. světové válce. Galbraith navazuje zejména na Thorsteina Veblena a mezi jejich dílem i cíli lze nalézt mnohé paralely. Spojuje je i velmi sarkastická kritika ekonomické a společenské reality i ostrá kritika neoklasické ekonomie. Galbraith významně prohloubil institucionalistickou kritiku neoklasické ekonomie, zejména její teorie trhu a tržních struktur a teorie spotřebitele. Tam, kde Veblen psal o indoktrinaci nové generace podnikatelů a manažerů, píše Galbraith o "*konvenční moudrosti*" neoklasické ekonomie, která je podle něj ve skutečnosti ideologií zaměřenou na ospravedlnění privilegií velkého podnikání. Mladí akademičtí ekonomové podle něho přejímají analytický aparát ekonomie hlavního proudu, protože je výhodné prezentovat ho ve výuce a protože konformní postoj k této doktríně s vysokou reputací pomáhá jejich kariéře po absolvování univerzity.

Vedle Veblena je jeho dílo výrazně ovlivněno makroekonomií Johna Maynarda Keynesa a jejím rozpracováním v díle J. Robinsonové a představuje syntézu amerického institucionalismu a keynesovské makroekonomie, která má velmi blízko k postkeynesovské ekonomii.

Přínos

Galbraithův přínos ekonomické vědě můžeme rozdělit do čtyř základních okruhů:

Prvním je nesporně přesvědčivá **kritika neoklasické ortodoxní ekonomie**, která vybízí k zásadnímu přebudování ekonomie, má-li se stát z ideologie vědou. Jeho kritika zpochybňuje základní východiska neoklasické ekonomie: obecnost principu vzácnosti jako fundamentálního principu, na němž jsou neoklasické teorie postaveny, suverenitu spotřebitele, tržní tvorbu cen aj. Tato kritika je postupně rozvíjena od *Společnosti hojnosti* ke knize *Ekonomika a veřejné cíle* (zejména v kapitole *Prales*).

Druhým je **analýza problémů blahobytu a společnosti**, jejíž ekonomika není založena na vzácnosti, nýbrž na hojnosti, a jejíž zdroje jsou nerovnoměrně rozdělovány mezi veřejnou a soukromou spotřebou. Neplatí-li suverenita spotřebitele, jsou-li jeho „preference“ formovány reklamními a marketingovými nástroji, mohou mu „suverénní“ firmy vnutit téměř cokoli, aniž by to uspokojovalo jakoukoli jeho potřebu. Místo racionální alokace zdrojů v podmínkách vzácnosti, o níž tak přesvědčivě pojednává neoklasická ekonomie, bychom měli upřít pozornost spíše na masové mrhání zdroji v podmínkách soudobé konzumní kapitalistické tržní ekonomiky, jež jde na úkor kvality života.

Třetím okruhem je **analýza úlohy vědy a vysoce kvalifikovaných pracovníků** v transformaci od industriální k postindustriální společnosti (*Nový industriální stát*). V tomto směru se stal Galbraith předchůdcem koncepcí společnosti a ekonomiky vědění.

Čtvrtým okruhem pak je jeho **koncepce vyvažující síly**, v níž vyložil, jak dochází k obnově rovnováhy v sociálních a ekonomických strukturách vyspělé kapitalistické tržní ekonomiky založené na velkých korporacích.

Hlavní díla a myšlenky

V teoretických úvahách Galbraitha hraje zásadní úlohu technický pokrok. Vědu a její praktické aplikace považuje za rozhodující faktor v soudobé ekonomice a společnosti a na tomto jejím základě mluví o přechodu z industriálního stádia, v němž byl rozhodujícím faktorem kapitál, do postindustriálního stádia. Ve vývoji moderní ekonomiky hraje podle něho rozhodující úlohu technostruktura, která je personifikována profesionálními řídicími pracovníky, vědci a odborníky. Technostruktura činí zásadní strategická rozhodnutí ve velkých korporacích. Manažeři velkých korporací disponují tržní mocí, sledují své vlastní cíle. Ve svých rozhodnutích v podstatě nemusí respektovat poptávku spotřebitele. Tou naopak manipulují v zájmu dosahování vlastních cílů. Technostruktura svým chováním ve velkých korporacích vytváří sektor korporací či plánovitý sektor, který postupně vytěsňuje trh na okraj společnosti. Tato tendence je podle Galbraitha nezvratná, je podporována rostoucí úlohou státu v ekonomice a moderní vyspělé ekonomiky se podle něho stávají stále více plánovitými. Na tomto základě dospěl Galbraith v 60. letech k formulování teorie konvergence mezi vyspělou kapitalistickou společností a sovětským socialismem. V této souvislosti psal o jednotné industriální společnosti, která měla být jistým kompromisem mezi vyspělým kapitalismem a sovětským socialismem.

Podle Galbraitha nesledují manažeři především ziskový motiv. Zisk je pro ně důležitý pouze, aby vyhověli požadavkům akcionářů, sami však usilují o zvyšování obratu, rozšiřování korporací i technostruktury samotné. Čím více pracovních příležitostí technostruktura vytváří, čím složitější jsou její struktury a hierarchie, tím vyšší mají vrcholoví manažeři platy a tím větší je jejich prestiž. Aby si korporace zajistila svou pozici na trhu a mohla růst, snaží

se nezvyšovat v krátkém období ceny. Nepodřizuje vývoj cen krátkodobé maximalizaci zisku, protože relativně nízké a málo se měnící ceny ji činí méně ohroženou konkurencí či případnými politickými tlaky. Mnohem lepším způsobem, jak dosáhnout zvýšení podílu korporace na trhu, jsou metody necenové konkurence. I když technostruktura disponuje znalostmi, které jí umožňují efektivně kontrolovat plánovitý sektor, je podle Galbraitha náchylná k sebeuspokojení a k průměrnosti.

Myšlenku, že na trhu s velkými korporacemi je možno úspěšněji regulovat ceny než na konkurenčním trhu, formuloval Galbraith již v knize *Teorie cenové regulace* (*Theory of Price Control*, 1952). V této knize se Galbraith snaží zobecnit poznatky, které získal v průběhu svého působení ve vládních orgánech zabývajících se regulací cen během II. světové války. Konkurenční trh již zde považuje za historickou kategorii, která postupně zaniká s tím, jak se zmenšuje počet prodávajících a kupujících. Jakmile je subjektů na trhu relativně malý počet, nelze již předpokládat, že se navzájem neznají. Na tomto základě se vytváří možnost rozdělovat produkci "netržními" způsoby. Na trzích, kde převažují moderní korporace, platí dohodnuté, relativně stálé ceny. Proto není ani válečná kontrola cen ničím jiným než pokračováním hry, která již byla zahájena podle pravidel velkých korporací. Cílem cenové regulace je mobilizace ekonomických zdrojů pro válečné účely. Je podle Galbraitha nutná, protože korporace samy tuto úlohu nejsou schopny splnit, protože se obávají, že díky přechodu na válečnou výrobu ztratí své pozice na trhu, až válka skončí, a bude to pro ně znamenat závažné ztráty.

K úloze korporací se Galbraith vrací i v práci *Americký kapitalismus: koncepce vyvažující síly* (*American Capitalism: The concept of countervailing power*, 1952). V této knize rozvíjí teorii nového mechanismu alokování zdrojů a vytváření rovnováhy v ekonomice s významnou úlohou korporací, který je alternativou k tržní samoregulaci. Proti velkým korporacím ve výrobě postupně vznikají silné korporace v obchodě a silné odborové organizace na trhu práce či významné organizace věnující se ochraně spotřebitele. Ekonomická moc těchto organizací a korporací má tendenci neutralizovat moc korporací ve výrobě. Síla jedněch korporací je tak vyvažována silou jiných korporací a organizací, které svým vznikem reagují na tendenci k nerovnováze, která se vytvořila v důsledku nástupu korporací ve výrobě. Ekonomické síly se tak navzájem "vyvažují", a proto nazval Galbraith tuto svou teorii koncepcí vyvažující síly.

Vyvažující síly vytvářejí podle Galbraitha tendenci k rovnováze v úzkém ekonomickém smyslu, nejsou však schopny zajistit rovnováhu na úrovni společnosti. Ve své knize *Společnost hojnosti* (*The Affluent Society*, 1958) Galbraith charakterizoval moderní americkou společnost jako hluboce nerovnovážnou. Vyznačuje se v jeho pojetí nerovnováhou mezi uspokojováním soukromých individuálních potřeb a veřejných potřeb. Uspokojování soukromých potřeb zajišťuje soukromý sektor ekonomiky s vysokým nasazením zdrojů a produktivních technologií. Je bez problémů schopen tyto potřeby uspokojit a stále více se zaměřuje na výrobu zbytečných statků, které spotřebitelům vnucuje prostřednictvím reklamy. Spotřebitel ztratil naprosto jakoukoli suverenitu a není již vůbec schopen ovlivnit, co a v jakém množství se bude vyrábět. Ve společnosti velkých korporací se prosazuje spíše suverenita výrobce. Jestliže si americké korporace vedle výroby musí aktivně vytvářet i poptávku po vyráběné produkci, pak to podle Galbraitha problematizuje úsilí o co nejvyšší efektivnost výroby. Efektivnost by s ohledem na tuto skutečnost podle něho měla přestat být primárním kritériem ekonomie.

Naproti tomu je podle něho zcela nedostatečné uspokojování veřejných potřeb, což se snaží dokumentovat na stavu amerického školství, veřejné dopravy, čistoty měst či životního prostředí. Řešení tohoto konfliktu hledá v zavedení účinné společenské regulace ekonomiky, která by zajistila realokaci zdrojů ze soukromého do veřejného sektoru.

Této problematice se dále věnuje v *knihách Nový industriální stát* (*The New Industrial State*, 1967) a *Ekonomika a veřejné cíle* (*Economics and the Public Purpose*, 1973). Vyspělou kapitalistickou ekonomiku považuje za smíšenou ekonomiku, která se skládá z plánovitého sektoru velkých korporací a z tržního sektoru malých a středně velkých soukromých firem. Plánovitý sektor má postupně tendenci ovládnout celou ekonomiku. Jeho základem jsou tzv. zralé korporace ovládané technostrukturou, která zakládá svou moc na lidském kapitálu, tj. vědomostech a kvalifikaci.

V *Novém industriálním státě* chápe Galbraith smíšenou ekonomiku spojenou s rostoucí vahou plánovitého sektoru jako převážně harmonickou, zvláště, když je spojena s aktivní úlohou státu, který má sledovat anticyklickou a prorůstovou keynesovskou politiku zajišťující odpovídající úroveň agregátní poptávky, rovnováhu mezi vývojem úspor a investic a zároveň vytváří vhodné podmínky pro úspěšné plánování na úrovni korporací.

V knize *Ekonomika a veřejné cíle* se opět vrací k pohledu na vyspělý americký kapitalismus jako na hluboce nerovnovážnou společnost, kde se plánovitý sektor velkých korporací vyvíjí na úkor malých a středních firem, uspokojování společenských potřeb a na úkor životního prostředí. Galbraith vidí řešení podobně jako v knize *Společnost hojnosti* v rostoucí úloze státu v ekonomice. Aby tuto úlohu stát mohl plnit, je nutno jej nejprve vymanit z područí velkých korporací (zejména vojensko-průmyslového komplexu) a vytvořit podmínky, aby mohl účinně prosazovat společenský zájem. Toto řešení Galbraith označil za nový socialismus.

Další díla:

***Velký krach* (*The Great Crash*, 1954)**

V knize se dočteme, že krach na burze v roce 1929 byl urychlen nekontrolovatelnými spekulacemi s cennými papíry. Za krachem stojí podle Galbraitha směsice pěti hlavních faktorů. Za prvé nerovnováha v přerozdělování důchodů. Galbraith tvrdí, že 5 procent z celkového obyvatelstva s nejvyššími důchody v roce 1929 dostaly kolem jedné třetiny všech osobních důchodů. Druhý problém je ve složení společnosti. Za třetí špatná struktura bankovníctví. Nedobytné pohledávky udělené cizím vládám a entitám vedly k "domino efektu" a ztrátě úspor jejich vkladatelů. Za čtvrté nerovnováha zahraničního obchodu. Během první světové války se Amerika dostala do pozice věřitele (více vyváží než dováží). Vysoké sazby na dovezené zboží přispěly k této nerovnováze. Následné neplacení cizími vládami vedlo k poklesu exportů, který byl obzvláště tvrdý pro zemědělství. A nakonec "bídňá informovanost o ekonomické situaci". Galbraith říká, že "ti, kdo nabízeli ekonomickou poradu koncem dvacátých a začátkem třicátých let, byli téměř jednoznačně úchylní".

(převzato z *Wikipedia*, *The Free Encyclopedia* [online].)

***Tenuredský profesor* (*A Tenured Professor*, 1990)**

Jedná se o fiktivní román. Kniha popisuje vzestup slávy profesora ekonomie Montgomeryho Marvina, který jako akademický učitel, ač zastává nižší pozici, přesto celkem brzy zbohatne. Zatímco navenek se zabývá nezajímavým výzkumem, který se zaměřuje na "Matematická paradigmatata o zmrazení cen" (což bylo též tématem jeho doktorské práce), soustřeďují se Marvinovy mimoškolní aktivity na získávání velkého bohatství ve velmi krátké době. Za tímto účelem vymyslel Marvin nový vzorec - "prognostický model pro akcie", který on a jeho žena mohou využít na lidské radosti, nenasytnosti a šílenství. Zatímco pak všichni utrpí finanční ztrátu bezprostředně po krachu na trhu cenných papírů 19. října 1987 (takzvané

Černé pondělí), Marvinnův zisk je ohromný. Rozhodnou se poté utratit moudře všechny své peníze, a to ve schodě s jeho liberálním programem. Zaměřeni na striktní dodržování etiky podnikání, začnou využívat "pozitivní moc bohatství" a pustí se dobročinnosti. Financují vojenské akademie, zabezpečují legislativu, podle které mají společnosti označovat své produkty vzhledem k zaměstnávání žen na vyšších pozicích a tak dále. Po několika projektech jsou jejich operace stále více považovány za neamerické a jsou oficiálně sledovány...

(převzato z *Wikipedia, The Free Encyclopedia* [online].)

Citáty:

„Lidé jsou podváděni lidmi ostatními, a to při mnoha příležitostech. Podzim 1929 byl první příležitostí, kdy lidé uspěli ve velkém měřítku v klamání sebe samých.“

The Great Crash 1929 (1954)

„Na podzim roku 1929 se stali nejmocnější Američané na krátký čas "lidskými bytostmi".“

The Great Crash 1929 (1954)

„Nepřítelem moudrosti nejsou myšlenky, ale sled událostí.“

The Affluent Society (1958)

„Mé doznání je, že věřím v to, že největší chyba v ekonomii je pohled na ekonomiku jako stabilní, nezměnitelnou strukturu.“

A Journey Through Economic Time (1994)

„Většina věcí v životě – auta, milenky, rakovina – je významná jenom pro ty, kteří je mají. V protikladu k tomu jsou peníze stejně důležité jak pro ty, co je mají, tak i pro ty, kteří je nemají. Obě skupiny přiměřeně mají potřebu jim rozumět a obě skupiny si musí plně věřit, že jim opravdu rozumí.“

beze zdroje (1975)

„Za kapitalismu je člověk vykořisťován člověkem. Za komunismu je tomu přesně naopak.“

beze zdroje

„Moderní konservativismus se zabývá jedním z nejstarších úkolů filosofie morálky, kterým je pátrání po vyšším morálním ospravedlnění sobectví.“

beze zdroje

"Ekonomie je neobyčejně užitečná jako možnost zaměstnání pro ekonomy."

beze zdroje

Seznam děl

Modern Competition and Business Policy, 1938.

A Theory of Price Control, 1952.

American Capitalism: The concept of countervailing power, 1952.

The Great Crash, 1929, 1954.

Economics and the Art of Controversy, 1955.

The Affluent Society, 1958. (*Společnost hojnosti*, Svoboda, 1967)

Perspectives on conservation, 1958. (Editor)

The Liberal Hour, 1960

Economic Development in Perspective, 1962.

The Scotch, 1963
Economic Development, 1964.
The New Industrial State, 1967.
Beginner's Guide to American Studies, 1967.
How to get out of Vietnam, 1967.
The Triumph (novel), 1968.
Ambassador's Journal, 1969.
How to control the military, 1969.
Indian Painting (with Mohinder Singh Randhawa), 1969.
Who needs democrats, and what it takes to be needed, 1970.
American Left and Some British Comparisons, 1971.
Economics, Peace and Laughter, 1972.
Power and the Useful Economist, 1973, AER
Economics and the Public Purpose, 1973
A China Passage, 1973.
John Kenneth Galbraith introduces India, 1974. (Editor)
Money: Whence It Came, Where It Went, 1975.
Socialism in rich countries and poor, 1975.
The Economic effects of the Federal public works expenditures, 1933-38, (with G. Johnson) 1975.
The Age of Uncertainty (also a BBC 13 part television series), 1977.
The Galbraith Reader, 1977.
Almost Everyone's Guide to Economics, 1978. (With Nicole Salinger.)
Annals of an Abiding Liberal, 1979.
The Nature of Mass Poverty, 1979.
A Life in Our Times, 1981.
The Voice of the Poor, 1983.
The Anatomy of Power, 1983.
Essays from the Poor to the Rich, 1983.
Reaganomics: Meaning, Means and Ends, (with Paul McCracken) 1983.
A View from the Stands, 1986.
Economics in Perspective: A Critical History, 1987.
Capitalism, Communism and Coexistence (with Stanislav Menshikov), 1988.
Unconventional Wisdom: Essays on Economics in Honour of John Kenneth Galbraith, 1989. (Editor)
A Tenured Professor, 1990.
A History of Economics: The Past as the Present, 1991.
The Culture of Contentment, 1992.
Recollections of the New Deal: When People Mattered, 1992. (Editor)
A Journey Through Economic Time, 1994.
The World Economy Since the Wars: A Personal View, 1994.
A Short History of Financial Euphoria, 1994.
The Good Society: the humane agenda, 1996.
Letters to Kennedy, 1998.
The socially concerned today, 1998.
Name-Dropping: From F.D.R. On, 1999.
The Essential Galbraith, 2001.
The Economics of Innocent Fraud, 2004.
John Kenneth Galbraith and the future of economics, 2005.
(převzato z *Wikipedia, The Free Encyclopedia* [online].)

Použitá literatura a internetové zdroje:

GALBRAITH, J. K. (1958): *Společnost hojnosti*, Svoboda, 1967; **Orig.:***The Affluent Society*. 1958,[online]. URL: http://www.sds.cz/docs/prectete/eknihy/jkg_sh.htm

HOLMAN, R. (2006): John Kenneth Galbraith – falešný prorok, *Newsletter* 2006, srpen-září, URL: <http://cepin.cz/docs/newslettery/2006-09.pdf>

PARKER, R. (2005): *John Kenneth Galbraith - His life, his politics, his economics*. Farrar, Straus and Giroux. 2005, [online]. URL: <http://johnkennethgalbraith.com/>

Harvard University [online]. Economics department, Posl. úpravy 3.4.2000 [cit. 2007-06-18]. URL: <http://post.economics.harvard.edu/faculty/galbraith/bio.pdf>

Harvard University Gazette [online]. Cambridge: Harvard News Office, Posl. úpravy 30.4.2006 [cit. 2007-06-20]. URL: <http://www.news.harvard.edu/gazette/daily/2006/04/30-galbtimeline.html>

Ludwig von Mises Institute [online]. Auburn: Ludwig von Mises Institute. Posl. Úpravy 15.5.2006 [cit. 2007-06-22] URL: <http://www.mises.org/story/2137>

Wikipedia, The Free Encyclopedia [online]. San Diego: Wikipedia, The Free Encyclopedia. Posl. úpravy 30.5.2007 [cit. 2007-06-21]. URL: http://en.wikipedia.org/wiki/John_Kenneth_Galbraith

Wikiquote, The Free Compendium of Quotations [online]. San Diego: Wikiquote, The Free Compendium of Quotations. Posl. Úpravy 24.5.2007 [cit. 2007-06-22]. URL: http://en.wikiquote.org/wiki/John_Kenneth_Galbraith

23. 3. 2007

František Soutner

4. ročník, K03366